

колнитѣ имъ мѣста, четыри мѣсяца: за Тунусъ, Трабо-
лусъ и Алжирія, пять мѣсяца; за въ иностраннитѣ Евро-
пейски дѣржави, четыри мѣсяца и за Африка, Азія и Ин-
дія, счита ся врѣмѧ една година. Въ военно обаче врѣмѧ,
всичкытѣ горѣрѣченни врѣмѧна ся удвоявватъ.

Членъ 124). Носителъ на полицјатъ, ако бы ся
повдигне да прави давія, въобще съ издательть й и съ
джироджитѣ й, има право да прави давія до свршака
на горѣрѣченнитѣ врѣмѧна. Носителъ на полицјатъ, ко-
гато прави давія въ горѣрѣченнитѣ врѣмѧна, ако бы да
се усигори и си земе парытѣ, то отъ онзи който гы да-
де, ако бы полицата да е обръщана прѣди него отъ джи-
роджитѣ, както и отъ издательть й, или отъ всичкытѣ
изеднажъ или единъ по единъ, до гдѣто ся стигне до из-
дательть на полицјатъ, това врѣмѧ ся счита за законно
за всѣки единъ тѣжитѣль. А начялото на това врѣмѧ ся
счита за всѣки единъ тѣжитѣль отъ утрѣшніятъ день на
деньтъ, когато повдигне давія.

Членъ 125). Щомъ ся случи [види] горѣрѣченното,
слѣдъ изминуваніето на врѣмѧната които ся опрѣдѣляватъ за
протестъ и за поручителъ, както за полици които ся появ-
явватъ да ся платятъ съ единъ, или повече дни и мѣсяци
и за неисплащаніето имъ, носителъ на полицјатъ немо-
же да прави давія противъ джирантитѣ, и явно е че не
му остава вече право.

Членъ 126). Тѣжитѣ до колкото ся касае и за
джироджитѣ, слѣдъ изминуваніето на тиля врѣмѧна, нѣ-
мѣтъ вече право да ся тѣжятъ и да искатъ поручителъ,
отъ онія които сѫ имъ дали полицитѣ.

Членъ 127). Сѫщо пакъ когато ся измине вадето
на полицјатъ, издательть й ако бы да докаже че е ис-
пратилъ стойностъта й, носителъ на полицјатъ, и джи-
роджитѣ нѣматъ право да вдигнатъ върху му давія. Въ
тоя случая й, срѣщу когото и да ся е теглила полицата,